

[20. 11. 1919] 29.

Det händer ibland att man försummar
att uttrycka sin hänryckning gentemot någon.
Jå har det t. i. trändt mig med Muralt. Men
här skall det inte ske. Jag kan inte säga
dig vad din bok betyder för mig. Det doftar
i mitt inre så skönt utar hyacinter, korallen
och unga björklän. Du har dragit en ring
av storhet omkring dig, som gör att man vill
bära dig på händerna. Telt missförstånd förklarar
makt gentemot din storhet. Jag kunde ick känna
någon rude mig dig eller tyda dina ord som något
ovälvilligt. Du lyfter hela denna tid till ett
högre och tryggare plan. Att det finnes en ^{ända} människa
borde kunna bortaga misstanken från allt mänsk-
ligt. T. o. m. Jasan är makt lös inför Triumfen av denne
heliga storhet. Du har gett mig av livets fullhet.
Denna bok är mig det dyrbaraste av alla föremål
jag äger. Glor härlig du är och musiken i ditt
förfäntna har jag nu först fattat. Jag har väntat
något underbart, men detta var jag icke kapabel
att föreställa mig. Det finns ingen, ingen i världen

som jag så beundrar som min lilla Flagar. Och om
du icke redan står på vägen till full befrielse skall
jag icke släppa dig förrän du gör det. Naturen
har svarat mig:

Man frågar icke om Gud finnes eller icke finnes,
man lägger helt enkelt sitt lilla förstånd i sidos
veta och för är ord icke anpassade för Guds förhållanden.
Guds lag är enklare än allting. Man kan andas endast
i absolut en luft, såväl fysiskt som moraliskt. Kunskapen
om Gud verkar mycket starkt på lungan och hjärtat.
Man andas så som vill det god fräls igemman hela kroppen.
• Guds mot Gud känner jag mig framför allt som naturars.

Allt detta vet du säkert bättre än jag. Jag går iakt
lös på denna till försikt utan att fråga. Jag har icke
gått dit driven av min smärta, men emedan jag vådrade
en sanning bakom detta. Jag har haft att bekämpa min
stora aversion mot mystik, religion och kristendom. Jag
har gått min väg nyktert och min sunda intima natur
härskar har följt mig till mystiken, som är sjukdom
endast då när man förnekar Gud och icke går den
regelrätta vägen. Förhåna mig icke, jag har
befriat mig från fördomar.

Drömde om dig föregående natt. Du satt i gungstolen
och ditt ansikte blev större och större omätligt stort men
beskuggadt som i längden där solen icke kan skina.
Gamla skugga som låg på ditt ansikte låg även på
ditt hår, som hängde i lockar från sidan

Denna natt drömde jag att du blev en profet.

Jag vill att ringen, som du en gång satt på, skall tillhöra dig.

Systern, den förekommer i en av mina dipter
sån denna hast i ett annat sammanhang.

[20. 11. 1919]

Vad du har skänkt mig med denna bok, kan jag ick säga. Jag är glad att våra saker gå så väl. Jag tillber dig nu. Att kalla dig syster vore förmålet. Nu skulle jag ick heller vara rädd att öppna mitt inre för dig. Jag vill studera oekultism vid en högskola för mystik, Goetheanum i Dornach i Schweiz. Dit vill jag med dig. Steiner skulle bota din fasa, om det finnes något kvar av den. Jag har sett småskymtar av astralplanet och en liten uppenbarelse. Goethe har varit invigd men detta vet du väl? Jag vill lämna allt världsligt och förbereda mig i Tyskland.

Du är ett ständigt rinnande källa. Hela livet har stigit i värde genom denna bok, du vet ick vad den betyder för mig. Du skall tillfriskna från fasan och bli ett helgon. Var dag hemtar upplevelsen tunga som klippblock. Hur skall min kropp utstå allt? Och detta jag här i stillheten. Vad har du ick upplevat?

För mig finns intet tvivel. Jag har frågat Gud och han har gett mig ett halft svar, som är tillräckligt. Han har gett mig sin enkla lag, som jag var okunnig om. Min bok är så föraldrad för mig. Det ligger, orkar inte skriva mer. Skriv.

Han upptäckt att den schweiziske målaren Elveden litet påminner om R. R. G. var om Giotto

X X